फलमस्योपहासस्य सद्यः प्राप्स्यसि पश्य मां । सर्गः १२
मृग्या परिभवो व्याघ्र्या मृत्यवे हि त्वया कृतः॥३७॥
इत्युक्त्वा मैथिलीं भर्त्तुरङ्के निर्विशतीं भयात्। रूपं
शूर्पणखा नाम्नः सदृशं प्रत्यपद्यत ॥३८॥ लक्ष्मणः
प्रथमं श्रुत्वा कोकिलामञ्जुवादिनीं। शिवाघोरस्वरां
पश्चाद्बुबुधे विकृतेति तां ॥३९॥

फलमिति। त्वमस्योपहासस्य फलं सद्यः संप्रति प्राप्स्यसिमां पश्य हि यतो मृग्यामृगीतुल्यया त्वया व्याघ्र्यां व्याघ्रीतुल्यायां मयिपरिभवस्तिरस्कारोमृत्यवे कृतः॥३७॥ इतीति। शूर्पणखा मैथिलीं सीतामित्युक्त्वा शूर्पणखेतिनाम्नः सदृशं शूर्पाकारनख युक्तं रूपं प्रत्यपद्यत प्राप किं° मैथिं भयात् भर्त्तूरामस्याङ्के उत्सङ्गे निर्विशतीमालिङ्गतीम्॥ ३८॥ लक्ष्मण इति। लक्ष्मणः प्रथमं पूर्व्वं तां शूर्पणखां कोकिलावत् मञ्जुवादिनीं रम्यवचन कर्त्रीं पश्चात् शिवा शृगाली तद्वत् घोरस्वरां भयङ्करशब्दां श्रुत्वा विकृतामायाविनीति बुबुधे ज्ञातवान्॥ ३९॥